

Ordfører maatte føle sig mere tilfredsstillt ved at afløse den med den, de sang i Røskilde: „Det værger ei ved Bomber og ved Standsjer, men det er stærkt ved Friheds-træets Røgt“.

Brandes: Jeg finder Anledning til at gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valfreds (Scharling), der er vendt tilbage til den Diskussion, der blev ført imellem os i Gaar. Maasse jeg først maa fremkomme med et Par personlige Bemærkninger, og den ene er den, at jeg umulig kunde ane, at det ærede Medlem i Gaar led af et Ildebefindende; havde jeg vidst det, havde jeg paa ingen Maade benyttet Veiligheden til at inddrage ham i Diskussionen, men jeg nærfede ikke Noget dertil, det ærede Medlem deltog i Diskussionen ligesaa frisk som ellers. Jeg skal dernæst gjøre en anden og mere væsentlig Bemærkning, at jeg paa intet Punkt — det haaber jeg, det ærede Medlem vil indrømme mig — har bekyldt det ærede Medlem for Noget som forjællig Forfalskning eller Forvanskning af de Tal, han ansførte lige overfor mig. Jeg sagde netop, at, da det ærede Medlem havde nævnt Tallene, havde de netop paavirket mig paa Grund af den Tillid, jeg havde til det ærede Medlem, og derfor havde jeg gaaet dem igjennem og var kommet til et andet Resultat, men jeg har paa ingen Maade bekyldt det ærede Medlem for at have forvansket Tallene til Gunst for et Resultat, han vilde have ud af dem. Paa den anden Side kan jeg ikke tro Andet, end naar det ærede Medlem kom til det Resultat, han kom til, maa det have glædet ham, at det bekræftede det, han saa meget ønskede bekræftet, at der ikke paa de civile Omraader var udgivet Mindre end paa de militære, men at tværtimod det Modfatte var Tilfældet. Det synes jeg nu ikke har nogen særdeles Interesse for os, det, jeg synes, det kommer an paa, er det rent Almene ved denne Sag, det var det Indtryk, som det ærede Medlem i Virkeligheden her vilde gjøre paa os. Det ærede Medlem sagde for lidt siden, at han ikke vilde lede os i Wildfarelse, men jeg vil dog appellere til andre ærede Medlemmer og spørge, om det dog ikke maatte stille sig saaledes for os, som om det ærede Medlem kom til det Resultat, at der nu ingen Grund var til at spare paa de militære Omraader, efter at han havde vidst, at der paa de civile Omraader var udgivet store Summer, medens der paa de militære Omraader var udgivet

for ham selv mærkvaerdig smaa Summer. Jeg vil minde om, hvorledes det ærede Medlem i Gaar kom til at udtale sig saaledes, at han paastod, at der ikke var Penge i Kassen nok til de økonomiske Foranstaltninger, som den ærede Ordfører gjorde sig til Talsmand for, og sagde det ærede Medlem, er vort Budget i Stand til at bære de betydelige forøgede aarlige Udgifter til saadanne Foranstaltninger? Det ærede Medlem siger nu selv, at ærede Medlemmer formodentlig strax ville sige, at det er militærstift; deri ligger da, at det ærede Medlem vil bestride en Opfattelse, som Oppositionen let kunde komme til at nære, at vi havde udgivet saa mange Penge til militære Remedier, at nu turde det ærede Medlem og hans Venner ikke være med til disse større civile Udgifter. Saa sagde det ærede Medlem den almene Sætning: „Jeg skal tillade mig at oplyse, at det er en fuldstændig Feiltagelse. Der er intet Spørgsmaal om, at Udgifterne paa de civile Ministerier i de sidste 5—6, eller lad os sige 10 Aar, ere stegne: forholdsvis langt stærkere end Udgifterne paa de militære Budgetter“. Det forekommer mig at være en Almensætning, Noget, der altsaa skulde staa fast her, at der i Virkeligheden var brugt Mere paa de civile end paa de militære Omraader. Her gjorde det ærede Medlem saa en Berøgning, i hvilken han undtog visse Ting, jeg havde medtaget, og han fastholdt, at hans Tal vare rigtige. Jeg har ikke faaet Tid til at se dem efter, og jeg vil gjerne indrømme det ærede Medlem, hvad han siger, at hans Tal ere rigtige. Men i Virkeligheden siger det Intet, fordi hans Tal betyde saa Lidt. Det, som nemlig skulde afgjøres, er det Spørgsmaal, ikke om hans Tal ere rigtige eller gale, om det ærede Medlem har taget det med, som maatte tages med, men Spørgsmaalet er dette, om der her i Landet er brugt forholdsvis Mere paa de militære Omraader end paa de civile. Nu synes jeg, at det ærede Medlem og Andre kunde indrømme, at det er Hovedspørgsmaalet, det, der strides om i dette Møstik. Naar vi altsaa nu skulde gaa til Bevillinger, som det ærede Medlem ogsaa i Dag anbefalede, der medtage store Summer, altsaa paa de militære Ministerier — i Dag er det jo Marineministeriet — er det ikke urimeligt at undersøge, om vi virkelig have Raad dertil. Ligesom det ærede Medlem i forrige Uge kom til os med Spørgsmaal, om vort Budget havde Raad til at bære saa store Udgifter, saaledes spørge vi nu det ærede Medlem, om vort Budget virkelig har Raad til at bære de